

Випирайло М.А., 11 МБ ФБ

Науковий керівник: Н.М. Рубцова, к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Майнове страхування - галузь страхової діяльності, в якій об'єктом страхового захисту є майно в найрізноманітніших його проявах.

До майнового страхування відносять: страхування засобів повітряного, наземного та водного транспорту, страхування вантажів, інших видів майна, страхування фінансових ризиків тощо.

Його економічне призначення полягає в компенсації шкоди, заподіяної страхувальнику внаслідок страхового випадку із застрахованим майном. Ідеться як про матеріальні, так і про фінансові збитки.

Обсяг відповідальності страховика включає виплату страхового відшкодування страхувальникові в разі пошкодження або знищення матеріальних цінностей, а також у разі втрати страхувальником грошових коштів або неотримання ним запланованого доходу (прибутку) внаслідок страхових випадків, обумовлених договором страхування.

Особливістю цієї галузі є те, що в основу визначення страхової суми за договорами майнового страхування покладено дійсну вартість застрахованих об'єктів. У разі страхування майна не на повну вартість збитки при настанні страхової події, як правило, також не відшкодовуються в повному обсязі. Розмір відшкодування залежить від системи страхового забезпечення, передбаченої конкретним договором страхування.

У майновому страхуванні використовують три системи страхового забезпечення: пропорційну, систему першого ризику і граничну (граничного відшкодування).

- Пропорційна система передбачає виплату відшкодування в тій самій пропорції щодо реального збитку, в якій страхова сума за договором перебуває відносно дійсної вартості застрахованого майна.

- Система першого ризику передбачає повне відшкодування збитків, завданих застрахованому майну, але в межах страхової суми за договором.

Тобто якщо при використанні пропорційної системи страховик бере до уваги загальний обсяг збитків і відшкодовує його в певній пропорції, то в разі використання системи першого ризику обсягом збитків, який перевищує страхову суму, страховик просто нехтує. Зазначений обсяг вважається «другим» ризиком (на відміну від «першого», який підлягає відшкодуванню і від якого походить назва цієї системи).

- Система граничного відшкодування використовується в тих видах майнового страхування, де страховик має компенсувати збитки страхувальника, які обчислено як різницю між заздалегідь обумовленою границею (звідси назва системи) і фактичним рівнем доходів. Ця система поширюється на страхування врожаю, втрат від простоїв у виробництві тощо.

Страхування майна в Україні характеризується низкою проблем, від вирішення яких залежать не тільки його стабільність сьогодні, але й існування завтра.

Стихійні лиха, міжнародні конфлікти обов'язково призводять до втрат майна, отримання каліцтва, загибелі. В країнах з розвинутою страховою культурою завдані збитки в подібних випадках відшкодовуються страховими компаніями, щонайменше свої переваги: по-перше, виплати істотно вищі за заподіяний збиток, по-друге, держава може надати додаткову допомогу.

До найбільш серйозних проблем майнового страхування в майбутньому можна буде віднести введення обов'язкових видів страхування. В результаті обов'язкове страхування може стати способом відрахування і перерозподілу фінансових ресурсів на користь окремих міністерств і відомств [1].

Сформульовані напрями розвитку страхування майна в Україні дадуть змогу вийти на новий рівень, досягти вищих показників у своїй роботі, збільшити асортимент і обсяги страхових послуг, залучити комога більше клієнтів шляхом задоволення їх потреб у страховому захисті [2].

Перспективи розвитку страхування майна в Україні безпосередньо залежать від можливості більш активної участі держави у функціонуванні страхової галузі, наприклад щодо використання механізмів субсидювання малозабезпечених громадян на придбання страхового захисту майна і розробки регіональних програм щодо страхування з урахуванням потреб, особливостей і специфіки економічної політики, що проводиться на місцях.

Подібний підхід до регулювання страхових процесів, безумовно, матиме позитивний вплив на зростання потреби населення в добровільних видах страхування майна.

Також можна рекомендувати страховикам інформувати споживачів страхових послуг про умови їх страхування та надання страхових тарифів, роз'яснювати страхувальнику умови договору страхування, який з ним укладається, розкривати інформації стосовно своєї діяльності, тобто спонукати клієнтів на користування даними послугами [3].

Також необхідно законодавчо забезпечити фінансову стійкість і платоспроможність страхових організацій, пропонувати підвищення якості активів і власних ресурсів страхової компанії, здійснювати комплексну оцінку ризиків і достатності активів для виконання прийнятих зобов'язань [4].

Відповідні рекомендації, дозволять підвищити рівень надання страхових послуг на страховому ринку України, зокрема у галузі майнового страхування.

Список використаних джерел

1. Марценюк-Розарьонова О. Майнове страхування, його особливість, значення та перспективи розвитку / О. Марценюк-Розарьонова, О. Шуляк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://econjournal.vsau.org/files/pdfa/2140.pdf>.
2. Жабинець О. Зарубіжний досвід державного регулювання страхового бізнесу / О. Жабинець // Формування ринкової економіки в Україні. – 2010. – Спецвип. 14. – С. 434–440.
3. Петрішина Т. Проблеми реалізації послуг зі страхування (майна) підприємств / Т. Петрішина // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. – 2013. – Вип. 5. – Т. 2. – 239 с.
4. Супрун А. Світовий і національний страховий ринок: відмінності та взаємозв'язки / А. Супрун, Т. Петрішина // Економічний аналіз. – 2012. – № 11. – С. 233–237

УДК 347.73

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ СПРОМОЖНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Горпинич В.В. ІІсФБ

Науковий керівник: Когут І.А., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми. Міжнародний досвід показує, що неможливо здійснити перерозподіл повноважень та ресурсів між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування на користь останніх без їх укрупнення. Тому, вирішення проблем формування спроможних територіальних громад неможливе без проведення адміністративно-територіальної реформи.

Мета статті. Полягає у вивченні теоретичних та практичних аспектів формування спроможних територіальних громад та забезпечення їх соціально-економічного розвитку.

Основні матеріали дослідження. Закон України «Про добровільне об'єднання громад» від 05.02.2015 року [4] став фактично головним інструментом реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, оскільки саме він закладає вимоги до порядку добровільного об'єднання громад. З метою деталізації та практичної